

GAZETA KORRESPONDENTA WARSZAWSKIEGO I ZAGRANICZNEGO

Z WARSZAWY DNIA 4. STYCZNIA ROKU 1799. W PIĄTEK.

z Paryża dnia 17. Grudnia.

Rada Starszych. Seffya dnia 16. Grudnia.

Podano do czytania Poselstwo Dyrektoryatu Wykonawczego w następującej oświadczeniu: Poselstwo Dyrektoryatu Wykonawczego do ohydnych Rad. Obywatele Reprezentanci, Armia Francuska stała się Panią Turynu. Wszystkie magazyny i arsenały Piemontskie w naszej znajdują się mocy. Wszystkie fortece są naszym wojskiem zajęte. Wojska Piemontskie i Szwajcarskie przypięły Narodową kokardę i przyłączyły się do armii Włoskiej. W Turynie Rząd tymczasowy jest postanowiony, a Król oddał się z swoją rodziną do Sardynii. — Deputowany Lemercier zabiera głos, w którym okazuje ważność tego zwycięstwa.

Turyn. Navarra, Cherasco, Suza, Alexandrya, mają już swoje municypalności. — Pleville-Lepellety dawny minister marynarki, znajdujący się teraz we Włoszech, przysłał nadzwyczajnego kuriera z doniesieniem o ważnych zwycięstwach odniesionych nad trzema kolumnami wojsk Neapolitańskich idących do Rzymu. Wiadome nam są dwie pierwsze bitwy opisane przez G. Championnet. Co do trzeciej, której los nie był nam jeszcze wiadomy, donosi, iż G. Monnier kommanderujący w Ankonie zgromadziwszy iak najszybciej wszystkie swoje siły, poszedł przeciwko Neapolitańczykom, których wziął między dwa ognie; iż tym sposobem przyłożył się do ich zniszczenia; iż armia Francuska odzyskała dwa miasta, które Neapolitańczykowie zajęli, i że dąży do Neapolu.

Dziennik Mowca Kapitolu między szeregami o zajęciu Rzymu: zawiera następujące: „Niechając być z laski Tarpejskiej straconym, opuściłem Rzym po oddaleniu się z niego wojsk Francuskich. Nim do moich zatrudnień powrócę, przymiem opisanie zdarzeń, które się pod memi działami odbyły. Na wiadomość o zbliżeniu się wojsk Neapolitańskich, konsulat otworzył się do zapisywania ochotników pragnących iść na obronę ojczyzny; podała ich się znaczna liczba, i uformowała mały korpus wojska. Lecz co mogła dokazać drobna siła przeciwko ogromnej nieprzyjaciela liczbie? Rzym nie jest stanowiskiem wojennym, lękano się przy tym być odciętym, i roztropność radziła się oddalić. — Zostawiając w zamku S. Anioła załogę z wyboru wojska, armia Francuska cofnęła się do mocnego stanowiska w Civita-Castellana oczekując na posiłki. — Przy oddaleniu się z Rzymu, wojska Francuskie i legion cudzoziemski zrzucali most przy Tivoli na Tevere dla pilnowania prawego brzegu tej rzeki, gdyż się dowiedziano iż kolumna nieprzyjacielska przedarła się na tę stronę; Tym czasem Generał kommanderujący wyprawa posłał do G. Mack, z zapytaniem o przyczynę tej napaści, gdy wojna nie została wypowiedzianą, i gdy ambasador Francuski znajduje się jeszcze w Neapolu, żądając nadewszystko, ażeby mu oddał osobę ambasadora. Generał Mack nieprześlatając się posuwać, oświadczył, iż nie z Rządem Francuskim, lecz z Rządem Rzymskim rozpoczyna wojnę. Przez ten czas G. Kellerman zabierał Tivoli, a inne wojska umykały się ku Terracina. Umily w Rzymie zostawały w niepewności, a nieprzyjaciele Francuscy okropne knuli zamieszki. — Kommandant gwardii narodowej wydał proklamacyą pobudzającą wojsko do odwagi. Podwojono strażę, i postanowiono komunika-

cje pomiędzy wszystkimi posterunkami. Rzym tego dnia zdawał się być Rzymem Brutusa, gdy Porsenna znajdował się pod jego bramami. — Między napastowanymi w Piterbo i Aquapendente Francuzami, znajdowali się OOb. Mechin, i Mangourit. — Król Neapolitański nie tracił czasu w ogłoszeniu aktu swoiey samowładności w Rzymie; mianował księcia Pignatelli stryja tego, który zawierał pokoy w Paryżu, gubernatorem Rzymskim, a Xcia de Salamandre kommandantem wojsk.

Opisuje nakoniec zabójstwa, iakich w niektórych miejscach zdradliwi mieszkańcy dopuszczali się nad Francuzami, a postępek biskupa w Aquapendente poleca wdzięczności dobrych Francuzów. W pośród okropnych morderstw, (dodać) ten wspaniały prałat utrzymywał długo rozruchane tłumy przez swoje prośby i napominania. Odprowadzał sam podróżnych, aż do ostatniego miasta, i niemając Francuzów winni mu są swoje życie.

W Turynie musiano się spodziewać zaszłych wypadków, gdyż Posel Rossyjski przed kilku dniami wyjechał z teyfloty, inni także posłowie czynili przygotowania do odjazdu. — Spodziewamy się, iż wkrótce Generał Championnet obejmie nazad Rzym pod swoją władzę. Wczoraj przybył od tego wodza kurier, treść jednak depeszow jego jest niewiadoma. Ob. Kerner sekretarz Ministra naszego przy dworze Toskańskim, przyjechał tu także kurierem w 7. dniach z Florencyi. — Przy Malcie rozbili się o brzegi jedna fregata Angielska, której ekwipaż w części wyratowany, dostał się w naszą niewolę. — Deputowany Salicetti iako Kommissarz Dyrektoryatu przy armii Włoskiej, wyjechał do Genui. — W Breście czynią znowu przygotowania, które każą się domniemywać nowego wyładowania w Irlandyi lub Anglii. — Polacy zabronili wprowadzania dzienników zagranicznych do kraju. — Wiadomość iakoby Xiążę Toskański udał się do Liworno, aby stamtąd mógł tym łatwiej szukać dla siebie schronienia, i jeszcze jest zawczesną. Słychać jednak iż przystąpił do koalicji.

Zapewniają, iż Rząd Batawski w przypadku, gdyby Rzeczpospolita Francuska miała rozpocząć wojnę, dostarczy jej 12. millionów złotych holl: (36. millionów złł: Pol.) Tymże traktatem Holandya zobowiązała się oddać wszystkie swoje siły morskie pod zarządzenie Francji. — Minister interesów wewnętrznych prezentował Dyrektoryatowi Ob. Savée dyrektora Szkoły francuskiej sztuk, który z młodemi artystami wybierał się już w drogę do Rzymu, dla zaszłych jednak wypadków wstrzymał podróż swoją.

Redaktor w wczorajszym swoim numerze zbiła wiadomość o śmierci Generała Buonaparte, doniesioną przez niektóre gazety na wiarę listów z Konstantynopola pod d. 17. Listopada. Zapewnia, iż Rząd odebrał listy od Generała Buonaparte pod d. 8. tegoż miesiąca, co okazuje widocznie niepewność tych wieści, ponieważ gdyby miał być zabitym w Kairze d. 8. niewiedzieliby o tym d. 17. w Konstantynopolu. — Tenże dziennik, i niektóre inne pół urzędowe pisma, zawierają w sobie następujący wypis z gazety Egipskiej pod d. 20. Vendemiaire. (11. Października) Największa spokojność panuje w okolicach zajętych przez Francuzów, którzy wszystkich używają sposobów na przyprowadzenie tej ziemi do iak najlepszego stanu rolnictwa i handlu, Odnawili kanał

Nahmuma, i przywrócili obfitość miastu Alexandryi, którego komunikacja z Rozettą i resztą Egiptu jest zupełnie zabezpieczoną. Część Arabów, którzy z początku wzięli się do broni przeciwko Francuzom, w najlepszy teraz z nimi żyją przyjaźni, reszta w głębokie zapędzona pustynie, już się z nich nie myśli wyruszyć. Główna kwatera jest zawsze w Kairze. Tam to Buonaparte zatrudnia się urządzeniem podbitego kraju. Tam postanowił administracyą centralną, wprowadził Zgromadzenie Narodowe z reprezentantów przez lud Egipski wybranych, tym powierzył wszelkie czynności, i zajął ich zdania w materii sztuk, handlu, i płodów krajowych. Każda prowincya Egipska znajduje się pod komendą jednego oficera Francuskiego, który ma dozór nad dywanem, czyli administracyą krajową, składającą się z mieszkańców. Francuzi i Egipcjanie w największej żądają jedności: taką to Buonaparte umiał zachowywać karność w swym wojsku, które za jego przykładem, szanuje zwyczaje, Religię i przesady zwyciężonego ludu. — Żołnierze Francuscy pomimo swoich trudów zawsze w dobrym utrzymują się zdrowiu, i nie mają się w tej mierze czego obawiać teraz, gdy lato ustępuje miejsca ieleni i zimie, która w tym klimacie ma przyjemną wiosną łagodność. W Alexandryi, Rozecie, Damiecie, Kairze, powysławiano od potrzeby szpitali wojennych. Tym sposobem potrafią uniknąć zarazy powietrza które nie jest własnością Egiptu, lecz zawsze bywa z obcych przynoszona krajów. Jest to prawdziwie ujmującym widokiem spoglądać na troykolorowe chorągwie powiewające na tej starożytnej ziemi, z kąd większa część Narodów czerpała swoje wiadomości i prawa. Nie masz dnia, w którymby mieszkańcy tych krajów nieokazywali przez publiczne igrzyska swoiey radości, z potargania iak ryma Bejow i Mameluków. Wszyscy młodzi ludzie zaciągają się z ukontentowaniem do wojska, i pomnażają tym sposobem armią republikantką.

W dalszym ciągu swego Poselstwa pod dniem 13. Grudnia, Dyrektoryat wyraża: „Rozlegał się po całej Europie odgłos rządu Neapolitańskiego postępków, i musiano się zapewne zadziwiać nad uleganiem Dyrektoryatu. Lecz wyższy nad urazy ponoszone od tego Dworu, który w wojnie koaliczyney wstał się tylko przeciw Rzpltey Francuskiej nieublaganą zemstą, Dyrektoryat z nadzwyczajną łagodnością przyjął najpierwsze propozycye, do wspólnego pojednania dążące; nie używał korzyści swych zwycięstw, iak tylko ażeby tym większe okazał umiarkowanie. Słowem, wszystkie przytyki Traktatu były wzajemne, iak gdyby wzajemne pomysły równa utrzymywała szala. Tyle wspaniałomyślności powinno było odwrócić nienawistne tego Dworu zamiary, i przywiązać go do nas węzłami wdzięczności, a nadewszystko własnego interesu. Lecz jego zapędy nie tak łatwo być mogły wstrzymane; podał się bez umiarkowania wszystkim wrażerom, które mu obiecywały zburzenie tej Rzpltey, w której iedenie mógł siłą znaleźć obronę, i nie korzystał z pokoiu, iak tylko dla toczenia z nią ukrytej wojny, w ten czas gdyśmy się iak nątyrolkliwiej starali o dochowanie Traktatu. — Dwór Neapolitański uśmiał się na próżno wzmocnić się zaczątkami tego samego Rzymu, dla którego swoy okazywał szacunek, sprzeciwiał się z całej mocy postanowieniom Rzplty

na tej ziemi, która się stała zdobyczą wolności. Przy-
naglał swoje uzbrajanie, wysłał ku granicom wojska na
wkroczenie do Państwa Rzymskiego, i tak nadzwyczajne
poruszenia nadto blahami pokrywał pozory. Przyjmował
wszystkich buntowników Rzymu, rozniecał pożar wojny
domowej; dostarczał buntownikom żywności i schronie-
nia, i nieprzeftawiał groźną kray ten przerażać potęgą.
Nie chciał nam otwarcie wypowiedzieć wojny, lecz chciał
zagubić wszystkie narody wolne we Włoszech, które się
pod naszą udają opiekę. Zaisie Rząd Francuzki mogli
wziąć okazałą zemstę za dawana publicznie insurgentom
Rzymskim pomoc, i za zniewagi swego Agenta w Nea-
polu, lecz poświęcając swoją urazę, Dyrektoryat nie chciał
się sprzeciwiać zajęciu Xięstwa Benewentu, i ofiarował
nawet swe pośrednictwo dla uwolnienia Króla Neapolitańskiego
od feudalnych Rzymian do tego kraju pretensy-
sów. Nie dosyć na tym, posłał do Neapolu nowego Am-
balladora w przyjaźnie i zaspokajające opatrzonego in-
strukcyje; w momencie wyruszenia armij pod komendą Ge-
nerała Buonaparte będącej, Dyrektoryat pospieszył się
uspokoić troskliwość dworu Neapolitańskiego względem
zamiaru tej wyprawy. Nakoniec posyłał mu iak nayszczę-
ście zapewnienia o swoiey niezmienney chęci zapewnienia
bezpieczeństwa krajowi Włoskich, z wyrażeniem mocnych
życzeń dla Rzplty Rzymskiej, którą siła okoliczności dla
zagwarantowania iey politycznego jęstetwa, poddała pod
szczególną Rzplty Francuzkiej opiekę. Ale ani przyja-
cielskie przełożenia, ani głos rozumu, ani potrzeba po-
koju, nie mogły Dworu tego przekonać; wszystkie pozory
dla iego groźb, narzekania, a nakoniec do zerwania
Traktatu, były dobre. Rzplta Francuzka na Manifest
rządu Maltańskiego musiała odpowiedzieć zajęciem tej
wyspy; natychmiast Dwór Neapolitański odważył się
wskrzesić uroione swoje pretensye do tego kraju, w
którym nigdy ani swemi prawami, ani swoim orężem
nie rządził. Rząd jednak Francuzki nie odmówił mu wy-
szczególniającej odpowiedzi na tak dziwną pretensyę.
Od czasu zawarcia pokoju, wiadome są Publiczności tak
jawnie iako i lryte tego Dworu postępowania dowodzące
nawiększą dla imienia Francuzkiego nienawiść. Dwór
ten zwłoczył zawsze ogłoszenie Traktatu przez wzgląd
na Dwory Londyński i Wiedeński. Artykuł 7. przyrzekał
wolność dla Francuzów za zdania polityczną więzionych.
Za naleganiem Agentów, niektórzy spokojni przyjaciele
Rzplty zostali uwolnionymi, lecz znowu na nymniejłze
pozory, nowemi ich obciążano pętami. Nakoniec han-
dlem bawiący się Francuzi, dla tego tylko iż Francuzi,
publicznie napalłowani, znieważani, a nawet zabijani by-
wali; a takie przestępliwa zawsze zostawały bezkarne.
Artykuł 3. Traktatu wyrażał: „Król Jmć Obojga Sycylij
zachowywać będzie iak nayscisłszą neutralność wzglę-
dem wszystkich wojniących Mocarstw; z tego powodu o-
bowięzuje się zakazać bez różnicy przystępu do swoich
portów wszelkim okrętom uzbroionym do wojny, należą-
cym do pomienionych Mocarstw, które przenosić będą
liczbę nawięcej czterech, podług wiadomych teyże neu-
tralności przepisów. Wszelkie dostarczenie żywności,
ammunicyow, lub towarów pod imieniem kontrabandy
znanych, będzie im zabronione.” — Jakże więc ten artykuł,
którego znaczenie dla dobrej wiary nie jest wątpliwym,
był ulkutezniony? (Tu przypomina przypuszczenie do
portów Sycylijskich Nelsona z całą flotą.) W iakimkol-
wiek rozumieniu ten Traktat tłumaczonym będzie, zawsze
Artykuł 3. zm został zgwałcony, Rząd przeto Neapolitański
mniemał się być usprawiedliwionym, twierdząc, iż
nie mógł się oprzeć sile; gdyż nawet zmyślonego nie
czyniono oporu, a Senat Syrakuzski ze wszelkimi
honorami Admirala Angielskiego przyjmował. etc. etc.

Dowiadujemy się, iż Węguliż Francuzki Delille
ma wkrotce do Paryża powrócić, iż obejmie swoje
miejsce w instytucie, i rozpocznie kurs literatury w kol-
legium Francuzkim, którego jest profesorem. Ob. Selis,
który go dotąd zastępował, powróci do swego urzę-
du w szkole centralney w Panteonie. — Pamiętno jest za-
pewne, iż Ob. Bruguiere i Olivier pierwszy znaiomy z
dziela o zwierzętach mikroskopicznych, drugi przez hi-
storyę o gadzinach, byli w roku 1792. kosztem
rządu do zachodniej Azji. Mieli oni zlecenie obiecać
Archipelag, Grecyę, Turcyę, Persyę, dla pomnożenia

naszych wiadomości w historyi naturalney, oraz dla czy-
nienia stosownych uwag. Ich wyślanie ściągało się do
umiejętności i kunsztów, oraz do rolnictwa i ekono-
miki publiczney tych krajów. Po ich wyjeździe Rząd
rewolucyjny zosiawił ich bez żadney pomocy. Wśród
tego zapomnienia utrzymywało ich przywiązanie do hi-
storyi naturalney; odprowadzali dalsze podroże, zebrali sz-
cowne kolekcye, zwiedzili pustynie, góry, uważali oby-
czaje narodów, i ile mogli starali się ulkuteznic pra-
gnienia naturalistów, oraz nadzieie przyjaciół nauk i
kunsztów. Nakoniec po pięcioletnich trudach, powra-
cając do swoiey oyczyzny, przybyli szczęśliwie do An-
kony, gdy śmierć odięła Ob. Bruguiere iego naukom,
przyjaciółom i szafużony nadgrodzie. Ob. Olivier opła-
kując tę stratę niemniej czule iak sprawiedliwie, pisze
z Geny pod d. 29. Paźdz. iż odwoził kolekcye aż do
Medyolanu, a z tamtąd wyprowadził i do Paryża. Zby-
teczną byłoby rzeczą (dodać) wyliczać szacowny zbiór,
który przywożę w zbożu, owocach, ziarnach, szcępach,
czworonożnych zwierzętach, gadzinach, owadach, etc.
Niecierpliw jestem w przyspieszeniu mego powrotu, i
dogodzeniu ciekawości naturalistów, ofiarując im po-
dwoyną kolekcye. — Rok temu, iak wynaleziono w Fel-
letri piękną starożytną statue, którą na tychmiał prze-
wieziono do Rzymu. Jeden z artystów, który iak kilka-
razy rysował, wyznaie, iż się równa w doskonałości sa-
memu Apollinowi. Ta statua jest z marmuru białego,
Wysokość iey jest blisko sześć łokci. Zdaie się, iż wyo-
braża Palladę. Jest w stroiu wojennym. Jej płaszcz u-
prztrzyony jest małemi węzami, ręka iey wyniesiona jest
iak gdyby trzymała włócznię, druga ręka na doł spuszczo-
na, trzyma pismo w trąbce zwinięte. Gole iey nogi
opierają się na wysokiej podoszewie przypasanej do 2ch
palców: Głowa iey przedziwne piękności pokryta jest
chelmem; cała ta figura naysłabszego kształtu Greckiego,
utrzymała się w zupełności, dwa tylko palce i niektóre
zagięcia lekko uszkodzone, zosiwały bez trudności napra-
wionemi. Francuzi nabyli tej sztuki od właściciela, i
ma być przewiezioną do Paryża, wraz z innemi koszto-
wnemi zbiorami.

Dzienniki nasze przytaczają teraz list, znaleziony iak-
oby na iedney przy Malcie rozbitej fręgacie Angielskiej.
Korzyści zwycięstwa pod Abukir znacznie tam są zmniejszo-
ne, trzy tylko zdobyte okręty adatte były do żeglugi,
Anglicy tyle szkody mają w zepsutych okrętach i zabitych
maytkach, ile Francuzi, Malta więc iey jest warta, iak
30. liniowych okrętów. Egipt zostanie niezmiennie w rę-
ku Republikanów, a dumny Brytańczyk na tę klęskę za-
daną oyczyźnie swoiey, nie może z zimną krwią poglądać.

List z Alexandrii pod d. 4. Brumaire (25. Paźdz.)
ogłoszony w naszych dziennikach zawiera co następuje:
„Wszystkim przedsięwzięciom armii lądowej towarzy-
szyło zwycięstwo. Nawięzszy kommissarz marynarki na-
kazał konkrępcyą stanowiącą morskich Egipców. Kray ten
podzielnym będzie na 4y okręgi. Pierwszy rozciąga się
na zachodni jeziora Nadié. Główne miało Alexandrya.
Drugi ciągnie się od jeziora Nadié do jeziora Bourlos,
ponyka się do Nilu i aż do Mehalle-Ellebent, główne miało
Rosetta. Trzeci od jeziora Burlas do części zachodniej
jeziora Menzale, przytkając do Nilu, aż do Bonzir, mia-
ło stołeczne Damietta. Czwartry od Bonzir, aż do odnogi
wschodniej tej rzeki, i w odnodze zachodniej, aż po-
niżej Boulac. Port ten będzie iego głównym miejscem.
Teraz zatrudniają się organizacyą marynarzów i obra-
chunkiem ich ludności. — Redaktor oznajmujący, iż ul-
timatum Rządu Francuzkiego przyjęte zostało w Rasjad,
dodaie. Od tego więc dnia można uważać, iako całko-
wicie ułożoną pierwszą część ostatecznego traktatu; mo-
żna już przystąpić do drugiej, i jest to moment, w kto-
rym Rzplta ulkuteczni względem xiążat ogolonych z swo-
ich posleflyow, obowiązki powszechne lub prywatne, które
na siebie wzięła, przyłożyć się do oznaczenia nadgod przez
przystosowanie umowionego względem sekularyzacyow pra-
widła. W momencie zapalającej się wojny we Włoszech
(mówi tenże) z powodu napaści przez Króla Neapolitańskiego
na Króla Sardynijskiego, i gdy ieszcze niewiadomo czyli
Cesarz Ikloni się na ich nalegania, negocyacya która zda-
wała się być bez końca, zbliża się do swego rozwiązania;
ten wypadek jest może nawięzszym i nychwałebniej-
szym, iaki dla Rzplty z iey zewnętrżney konsyderacyi

wynikał. Prawda iż zapewne będą czynione zapytania,
w przypadku wciągnięcia Cesarza do wojny, czyli będzie
z pożytkiem zawierać z Rzeszą pokoy osobny. Lecz to
zapytanie sam tylko Rząd rozwiązać może, iako należą-
ce do okoliczności iemu tylko samemu wiadomych. Te-
żas można powiedzieć, iż wszelka czynność zmierzają-
ca do przyspieszenia ostatecznego pokoju, jest nader sz-
cowną, i że gdy Rząd wszystkie swoje usiłowania do tego
iedynie ściąga zamiaru, znajduie z ukontentowaniem w
Rzeszy Niemieckiej Iklonności rokujące bliskie i szczęśli-
we rozstrzygnięcie.

Ob. Marivaux sekretarz legacyi Francuzkiej w Tury-
nie, przybył do Paryża dnia onegdayszego z rana. Z po-
wodu osobney konwencyi podpisanej 19. Frimaire (9. Grud-
nia) między Generalem Joubert i Królem Sardynijskim,
Król ten odebrał pozwolenie oddać się do Sardynii z ca-
łą swoją familią. Minister Sardynii Priocca oddany jest
Francuzom w zakład. Po oddaleniu się Króla, znalezio-
no w iego gabinecie odezwę do Piemontczyków, ażeby
się nieopierali Francuzom, i nie wytlawiali się na niel-
częścia, iakieby nastąpiły po niepożyteczney walce. Zna-
lezione także 150. tysięcy karabinów i dobrze opatrzo-
ne magazyny.

z Bruzelli dnia 17 Grudnia.

Zgraja buntowników pokazała się znowu w okolicach
Arschot i Hasselt, lecz na widok niespodziewany iednego
oddziału strzelców konnych, których General Jardon za-
niemi wyflał, w rozsypkę poszła. Wojska będące pod
komendą tego Generała, wzmocnione są iednym bata-
lionem, który z oddziałem kawalerii ztąd wyszedł. One-
gday wieczorem przyprowadzono tu wiele buntowników
z bronią w ręku poymanych, pomiędzy ktorými 16. było
ciężko rannych. Wczoraj dwóch rozstrzelano; teraz za-
trudnia się Kommissja formowaniem procesu wielu nie-
wolnikom w ostateczny insurrekcyi schwytanym. Przesłano
wczoraj znaczny oddział nowo zaciężnych, ktorzy we
wszystko opatrzeni ze szrodka kraju przybyli. Osoby w
okręgu naszym ostateczną razą w zakład wzięte, już przy-
były do Paryża; osadzono ich w domu de la Force, w
którym zosiawali będą dopoki od Ministra policyi pytani
nie będą. Dowiadujemy się z dawniej Flandryi, że na
naszych brzegach kilka wojennych statków Angielskich
spoltrzeżono. Przedsięwzięto natychmiast środki do zniszc-
zenia nieprzyjacielskich projektów.

Dnia 19. Grudnia.

Dnia wczorayszego przechodziło tu ieszcze kilka kor-
pusow wojska do różnych miejsc zajętych przez insur-
gentów, mianowicie od strony Hasselt, gdzie buntowni-
cy nawięzniejsze swoje zgromadzili sily. Gen. Collaud
ma także wyiechać do Campine dla ułożenia się z GG.
Jardon i Chabert względem nowego generalnego ataku,
który ma być przedsięwziętym. — Dnia onegdayszego w
nocy przeieżdżał tu kurjer Pruski do Paryża.

z Hagi dnia 18. Grudnia

Nowa gwardya ciała prawodawczego wykonała wcz-
oraj przyśięgę. — Mówią iż Hrabia Bentink van Rhon po-
iedzie do dóbr swoich w Niemczech, a dawny Wielki Pen-
syonarz van de Spiegel uda się z familią swoją do małego
miałeczka Ysselstein, dawniej do Xiążęcia Oranij nale-
żącego. — Mówią iż część floty naszej z 9. okrętów wojen-
nych złożoney, wypłynęła z Texel. — Nawięzniejsze wiado-
mości z Bruzelli donoszą wprawdzie o trwającej ieszcze
wojnie z insurgentami, dodają iednak, iż gdzie się tylko
pokażą, tam zgnębionemi bywają. — Rząd nasz odebrał
urzędową wiadomość, iż Deputacya Rzeszy podane w
Rasjad przez polkow francuzkich ultimatum przyjęła, a
tym samym kamień węgielny do przyszłego pokoju położyła.

z Petersburga dnia 7. Grudnia.

W przyszły poniedziałek Imperator zostanie installo-
wany w. Mistrzem Maltańskim, ktorogo opieka będzie
nawięzszą zakonu tego podporą.

Nasza urzędowa gazeta ogłasza rapport vice-admirala
Ushakow, który pod datą d. 28. Września donosi o zdo-
byciu wyspy Cerigo. Jedna chorągiew wraz z kluczami
od twierdzy polana jest Imperatorowi Rossyjskiemu, dru-
ga zawieziona do Konstantynopola.

z Sztokholmu dnia 14. Grudnia.

Nowy Pofel Rossyjski Baron de Budberg miał dziś
pierwłą audyencyą u Króla, a Konsyliarz Wasilief au-
dyencyą pożegnania. — Do demarkacyi granic między Szwec-
ją i Rossyją

cyą i Rossyją, z strony Rosyjskiej Generał Kotuzow jest mianowany. — Ponieważ interessa kongresu Rastadzkiego są tak dobrze iak skończone, przeto Baron de Fersen odwołanym został.

Od granic Austriackich dnia 28. Grudnia.

Arce-Xieźniczka Amalia siostra Cesarzka, umarła na dniu 25. w Wiedniu. — Oddział floty angielskiej z pod Cadix pod dowództwem kapitana Duckworth de Leviathan w pierwszych dniach Listopada przybył do wyspy Minorci, a po kilku uczynionych szturmach do fortecy Mahon, Anglii mieli ją zdobyć na dniu 17. Listopada. — Cesarz Jmć przedsięwziętą podróż swoją do Brunn dla oglądania wojska Rossyjskiego tam przybyłego, z przyczyny wielkich mrozów i nieiakięj Radości z kataru pochodzącej, na czas dalszy odłożył. — Od wojska Rossyjskiego wielu officerów przybyło do Wiednia, którzy u Polka swego narodu często na obiady zaproszeni bywają. Cesarz miał zamiar trzymać w Brunn stoły otwarte dla officerów sztabowych Rossyjskich. W czasie zaś rewii wojska Rossyjskiego, miała być rozdana między toż wojsko summa od 40. do 50.000. złotych. — Wielka liczba armat ciężkiego kalibru, przeznaczona jest z Wiednia do wojsk w polu stojących. — Tym czasem pomimo wkroczenia wojsk Neapolitańskich do kraju Rzymkiego, dwór nasz nie wydał jeszcze żadnych rozkazów do armii naszej we Włoszech. Ztąd politycy Wiedeńscy wnioskują, iż wojna z Włoch nie rozciągnie się aż do krajów Niemieckich. — Papiieżowi oświadczone, iż wkrótce deputacja przybędzie do niego, dla wprowadzenia go nazad do Rzymu. Ociec S. jednak postanowił czekać ostatecznych wypadków teraźniejszego przesilenia interessów, pomimo prorocтва jednego franciszkana, który mu wylżył wszystkie przypadki życia przepowiedział, a między innemi, iż będzie z Rzymu wygnany, lecz znowu do niego powróci i tamże umrze.

z Brunn dnia 26. Grudnia.

Rzeczą jest pewną, iż Gubernator Belgradu Mustafa, mianowany został Beglerbeiem Rumelij. Ta nowa dołżność tym większy niesmak w nim sprawiła, iż obowiązując go do wyciągnięcia w pole przeciw Basmanowi-Oglu, czego on zawsze iak najtłaranniej unika. Mustafa przeto wylżyłkami spობobami chce oddalić od siebie to nowe przeznaczenie. Wbrew postępowaniu swojemu w początkach rządów, obsypuje teraz dobrodziejstwami mieszkańców Serwii. Opatruje obficie w żywność wszelkiego gatunku Serwii i Bośnią, spodziewając się, iż to, iż lud sam będzie domagał się u Porty zatrzymania go przy rządach Serwii. — Podług najsławniejszych wiadomości, Basman-Oglu coraz głębiej wkracza do Moldawii i Wołoszczyzny, zdaje się, iż już musiał zająć wszystkie zupy solne w tamtych okolicach będące, gdyż mieszkańcy Bośni, Serwii, i części Bułgarii, znaczny niedostatek tego artykułu cierpieć zaczynają, z tego powodu Basza Mustafa, żądał pozwolenia u komendy Cesarzkiej, aby mu wolno znaczną ilość soli w Semlinie zakupić.

z Bukaresztu dnia 28. Listopada.

Cała Wołoszczyzna jest w bardzo krytycznym położeniu. Z jednej strony Basman-Oglu coraz bardziej rozszerza się z potęgą swoją, z drugiej niedobitki armii Sultana, rozsypany się po kraju wszędzie rabunki i zabójstwa popełniają. Basman-Oglu obległ fortecę Nową Orsowę, a znalazłszy załogę gotową do poddania się, wziął z niej za zakładnika Kara Mustafę Paszę, a sam wkroczył do Wołoszczyzny na 3. mile z tej strony Dunaju. Zabrał tam wszystko co tylko znalazł po drodze, za opłatą w gotowiznie, na niektóre nawet artykuły iako to mąkę, sery, miód, iaja etc. porobił z kupcami kontrakty, i płacił te wszystkie rzeczy, więcej niż warte być mogły. Kapitan Basza w czasie ostatniej bitwy, winien był tylko rącości konia, ratunek życia swego. Teraz znajduje się w Lonya blisko Rustyuk, i usiłuje ze- wsząd zgromadzić nowe wojsko.

z Hamburga dnia 25. Grudnia.

Mroz tak tu był wielki, iż nie tylko żegluga na Elbie zupełnie zatamowaną została, ale nawet iedzieć można po niej sankami.

Najnowszy toast w Anglii okazał się wszystkich admirałów Angielskich na los Scwelow, jest bowiem następującej treści: Bodajby wszyscy nasi admirałowie tak pobili Francuzów iak Nelson to zrobił, iedną ręką. Inni admirałowie na takie uczczenie dzielniejszego bohatera bardzo niechętnie poglądają. W ogromnym

państwie modów, sam Nil teraz tylko Anglików oblewa. Wieńce dębowe z nazwiskiem Nelsona na głowach damów Angielskich noszone, ułapiły teraz kapelusze piramidowym, używają także pasów krokodylowych, na pierśiach zaś u każdej damy kotwica ma miejsce. — Herb dla Nelsona jest wynalazkiem samego krola. Palmowe drzewo z napisem *Palmam qui meruit ferat* wznosi się z rozhułkanego morza. Wpierw odrysowane było to drzewo iak gdyby wyrastało z krokodyla. Ze iednak w karykaturach P. Gilreya krokodyl wyrażał flotę Francuską pod Abukir, przeto niechciano ażeby pozor iakikolwiek zoltał, iż ta myśl ze sklepu koperszytchów pożyczoną była. — Okręt Angielski *Dafne* odebrał rozkaz telegrafem, aby iak najszybciej do Indyów zachodnich popłynął.

Od brzegów Dunaju dnia 20. Grudnia.

Gdy wojska cesarskie znajdujące się w Bawarii, przy teraźniejszym położeniu okoliczności, są za nadto szczerpie względem sił Francuskich, które się nad wyższym Renem i w Szwajcaryi zbierają, przeto wszystkie wojska na granicach Czeskich i w wyższej Austrii będące, udadzą się niezwłocznie do Bawarii, gdzie już są poczynione wszelkie przygotowania do ich przyjęcia i do utworzenia potrzebnych dla nich magazynów.

z Frankfurtu dnia 18. Grudnia.

Sławni w dziejach rewolucyi na dniu 13. Vendemiaire Generał francuski *Danican*, bawi się teraz w okolicy Rastad. Wydał niedawno książkę w duchu prorockim pod tyt: *Kassandra*, w której dziwne odmiany świata przepowiada. — Ob. *Rapinat* powraca z Szwajcaryi do Francji. Ob. *Perrochel* zylkuie tamże powszechny szacunek obywatelów, jest on ex-lzalcic, dawniej wojskowy. — Od granic Czeskich dowiadujemy się, iż wszystkie oddziały wojsk, nawet saperowie, minierowie, pontonierowie, przeszli z Czech do Bawarii. Słychać, iż część wojska Rossyjskiego posiłkowego na dniu 20. r. m. ma stanąć w Pradze. — Rekwizycje i kontrybucje Francuskie na prawym brzegu Renu, które co miesiąc 1.400.000 liwrow wynosiły, mają teraz być (jak słychać) wstrzymane. — Wojsko Francuskie nad Lahną i Niddą, jest teraz w poruszeniu, dla udania się do Szwajcaryi i Włoch. — Wielu utrzymuje, iż negocjacja między Francją i Austrią jeszcze dotąd trwa, iż hrabia *Lelbach* tajemnie je z ministrem Francuskim *Bonnier* prowadzi.

z Augsburga dnia 14. Grudnia.

Od kilku dni wojska Austriackie w Tyrolu czynią przygotowania do wyścia w okolice *Werony*. Lifty z *Floreny* donoszą, iż W. Xiążę *Toskański* zawarł traktat przymierza z Krolm Neapolitańskim pod gwarancją Anglii.

z Rastad dnia 16. Grudnia.

Hrabia de Görtz minister Pruski dawał wielki obiad, na którym ministrowie francuscy i cała prawie deputacja Rzeszy znajdowała się. Ob. *Roberjot* intro dał na wzajem obiad na 30. osob, między któremi hrabia *Mertnich* znajdować się będzie. — Chociaż domysł jest podobnym do prawdy, iż wojna wszczęta we Włoszech daley się rozszerzy, wierzyć iednak należy, iż kongres trwać nieprześcannie będzie i pokoy Rzeszy przyjdzie do skutku. Przytłapienie deputacyi do ultimatum Francuskiego, tyle dobrego za sobą pociągnęło, iż zapisane w niższym *Renie* kontrybucje nie będą wybierane, poki rezolucya w tej mierze od rządu Francuskiego nie zajdzie. Aż doprzszyły noty francuskiej, która ma w sobie dokładny plan sekularyzacyi i indemnizacyi, wszystkie interessa są zatamowane. Punkt ten będzie naydelikatniejszy, gdyż ocuci wszystkich stanów interessa, iedne drugim przeciwne. — Kamerdyner *Bonniera* temi dniami zoltał utopionym, czyli tam utonął. Wszakże z powodu podejrzenia, wiele osob zoltało aresztowanych.

z Szwajcaryi dnia 17. Grudnia.

Dwaj kommissarze mianowani od Rządu dla udania się do Piemontu, już wyiechali. Główniejszy cel ich podróży zdaje się być przed ich ieszcze przybyciem uitaiony, Zaciąg wojsk posiłkowych dla Francji dzieje się tu z naywiększym pośpiechem. Rząd nasz zatrudnia się także postawieniem w iak najlepszym stanie siły zbrojnej we wnątrz Rzpltey. Na ostatnich posiedzeniach Wielkiej Rady Szwajcarskiej, czytano projekt od Dyrektoryatu podany w celu urządzenia krajowej milicyi. Głównie-

lze jego zasady są: Wszyscy obywatele, począwszy od 20. aż do 40. lat, są obowiązani nosić oręż na obronę oyczynny. Dzielić się zaś na korpus odwodowy i na wybor wojska. Wybor wojska powinien być zawsze gotowy iść na obronę oyczynny, tudzież kiedy idzie o przywrócenie wewnętrznego porządku. Dozorcy spisują obywatelów w swoich lczegulnie kantonach, i formują z iednych bataliony, mające składać wybor wojska, z drugiej kompanie rezerwowe. To spisywanie będzie zasadą podziału Kantonów wojskowych. Każdy taki kanton czyli okrąg zamykać będzie 1800 ludzi zbrojnych. Z tych oddzieli się 600 ludzi, w każdym okręgu do wyboru wojska, reszta zaś składać będzie odwod. Dozorca nazaczy każdemu powiatowi i okręgowi cywilnemu, iak wielki mają dać kontingens w ludziach od 20 do 45 roku, w proporcją swoiey ludności. Cała Szwajcarya dzieli się na departamenta wojskowe, z których każdy dostarczy 4. bataliony, wybor wojska składać mające pod Nrem: 1. 2. 3. i t. d. — Wybor wojska na 4ry dywizye jest podzielony. Każda dywizya zamyka 100. fizylierów, 25. grenadyerów i 25. strzelców, w ogół 150. ludzi. Sześć kompanii, to jest, iedna kompania grenadyerów, 4 fizylierów i iedna strzelców składać batalion.

z Sieny dnia 30. Listopada.

Dziś i wczoray niezliczona liczba uciekających z Rzymu tedy przechodziła. Krol Neapolitański spowiedał się i publiczną komunią odprawił nim do armii odiechał. Za nim wyiechali zaraz Genral *Mack*, *Akton*, i margrabia de *Gallo*. W tym momencie przybyła tu xiężna de *Santa Croce* i dawny minister Szwedzki *Piranesi*, a teraz komendant gwardyi narodowej w Rzymie.

z Genui dnia 6. Grudnia.

Nieustają tu w czynieniu wszelkich politycznych i wojennych przygotowań dla zabezpieczenia brzegów naszych od napadów Anglików i Neapolitańczyków. Zda się, iż ich zamiar jest atakować lądem i morzem odnoże *Spezzia* i *Porto Venera*. Gen: *Lapoype* który się tu od czterech dni znajduje, pisał do naszego ministra wojennego, iż to miejsce postawione było w stanie obrony tak przez wysypane baterie, iako też przez przydane liczne wojsko. Generał *Francuski Molis* komenderujący w *Sarzana* i *Maffa Carrara* skoro się tylko dowiedział o przybyciu Neapolitańczyków do *Liworno*, natychmiast nie tracąc czasu, zgromadził wszystkie siły które miał dowodzić, i zapewniając, iż zajął ważne stanowisko nazwane *Sant de la Riche* na terytorium *Toskańskim* o pół mili od *Maffa* ku *Pizie*. To miejsce jest uważane za niedobyte. — Między urządzeniami które w tych dniach Gł. Prawodawcze dla utrzymania spokojności publicznej postanowiło, uważać się dała dwa następujące prawa. Pierwsze upoważnia Dyrektoryat Wyk: do oddalenia z kraju Rzpltey na 6. miesięcy, lub wzięcia w zakład na trzy miesiące wszystkich Obywatelów, którzyby się okazali podejrzanymi o przeciwne teraźniejszemu rządowi zamiary. Drugie daje moc Dyrektoryatowi nakazania aresztu na 30. dni lub wygnania na trzy miesiące tych wszystkich, którzyby kłamliwie roznośli wieści zmierzające do osłabiania ducha publicznego; pozwala mu ogłosić za będać w stanie obłędu wszystkie *Liguryjskie* brzegi do czasu iaki przyzwolitym osądzi; użyć wszystkich przyzwolitych sposobów na zapobieżenie wewnętrznym rozruchom; zniewolić Obywatelów, ażeby podali liczbę wszelkiej broni, bagnetów i amunicyi znajdujących się w ich domach; nakoniec rozkazać ażeby Obywatele którzy byli oskarżonemi o spisek przeciwko wolności w Wrześniu 1797 roku, i ci których Dyrektoryat w tę listę podług swego zdania umieści, w dwóch dniach *Genue*, a w czterech *Liguryą* opuścili; powrócić iednak mogą za danym Dyrektoryatu w tej mierze zezwoleniem. Dyrektoryat jest upoważniony do nadawania Trybunałom mocy sądenia podług przepisów wojennych i w przypadkach w tymże prawie wyrażonych, a to tylko na ieden miesiąc, zachowując iednak sobie wolność przedłużenia czasu podług potrzeby. — Ekwipaże naszych dwóch statków wojennych zabranych w *Liwornie*, przypłynęły tu dnia wczorayszego wieczorem na iednym statku. Wypuszczeni zostali matkowie iako jeńcy wojenni na słowo i na przyrzeczenie, iż już więcej przeciwko Anglikom ani ich sprzymierzeńcom służyć nie będą.

Dnia 9. Grudnia.

Minister Francuski *Belleville* doniósł dnia wczorayszego naszemu Dyrektoryatowi, iż *Piemont* zoltał w mocy Francuzów. — Rozchodzi się wiadomość, iż Generał *Francuski Lapoype* z korpusem wojsk Francuskich i *Liguryjskich* zajął kraj *Lukański*. — Lifty z *Peruzy* pod 2. Grudnia donoszą, iż rząd Republikański Rzymski schronił się do tego miasta. Gł. Prawodawcze konsulowie, *Kwerforowie* odprowadzili tam swoje czynności pod okiem kommissyi Francuskiej.

z Medolanu dnia 10. Grudnia.

Trzy *Ex-Weneckie* okręty wojenne które dnia 29. Listopada z trzema tysiącami ładowego wojska i wielką liczbą amunicyi wypłynęły z *Ankony*, kaza się wkrótce spodziewać iakiego ważnego na morzu *Adryatyckim* zdarzenia, gdyż te trzy okręty nie mogą nie napotkać elka-

dry *Rossyjskicy* trzymający w obleżeniu wyspę *Corfu*. Piśma nasze nieprzeftają zapewniać, iż ta twierdza jest opatrzona w żywność więcej niż na ieden rok, i że się na der długo bronić będzie, choćby też iey te polilki niedo-
szły.— *Gazeta w Lucernie* wychodząca donosi iako urzę-
wu wiadomość, iż dnia 1. Grudnia *francuzi* uderzyli na
18. tysięcy *Neapolitańczykow* nad rzeką *Tronto* dzie-
lącą kraj *Rzymki* od królestwa *Neapolitańskiego* i wpa-
dającą w morze *Adriatyckie*; iż im zabrali 20 armat
i tyleż wozow prochowych, tak dalece, (dodaie urzędo-
wa gazeta) iż *Rzym* zupełnie iest z wołk *Neapolitańskich*
i *Angielskich* ołowobodzony. Taż gazeta wyraża, iż *Francu-
zi* mścić się za swoich braci, którzy po wyściu z
Rzymu, byli wyrzniętymi w *Viterbo*, odebrawszy teraz to
miało od 40. tysięcy *dużych* zamiełzkałe, mieli je spalić i
zburzyć do szczeru.

Dnia 13. Grudnia.

Odmiany które były zamiarem Ob. *Rivaud*, ulkuteczyły się z największą łpokoynością. Dnia 3. t. m. Minister przysłał do inflacysty nowego Dyrektoryatu. Członki które General *Brune* oddalił, zostały powrocone, iako to: OOb. *Sopranzi*, *Luozj*, *Adelafio*, *Lamberti* i *Alessandri*. Nałpaita potem organizacya obydwoh Rad, a dnia 10. rozpoczęły swoje sesye. Koło Konstytucyjne zostało zamknięte. Dnia 10. ogłoszono następujące Dyrektoryatu *Francuzkiej* względem tych odmian wyroki.

Wypis z Xiąg deliberacyow Dyrektoryatu Wykonawczego. — w Paryżu 4. Brumaire (24. Października) Roku 7go Rzpltey Francuzkiey.

Dyrektoryat Istanowi: Art. I. Akta przez które Generał kommanderujący armią Włolką *Brune* d. 19. Października złożył, i osadził wiele członków Rad Prawodawczych i Dyrektoryatu Rzęplę *Cisalpińskię*, są nieważne i bez żadnego skutku. Art. II. Również są nieważne czynności, przez które tenże Generał poodmieniał osoby na urzędach publicznych Rzęplę *Cisalpińskię*. Art. III. Niniejszy wyrok komunikowanym będzie Dyrektoryatowi Rzęplę polipolitey *Cisalpińskię* przez Ambaßadora Rzęplę *Francuskiej* w *Medyolanie*.

W Paryżu 17. Brumaire (7. Listop.) — Dyrek: Wyk: przeczytawszy swoy wyrok d. 24. Paźdz. kalsujący odmiany w rządzie *Cisalpińskim* d. 18. uczynione; Zważywszy 1.) Iż to wszystko iest zniesionym, 2.) iż życzenia Ludu *Cisalpińskiego* nie mogą być ulkutecznieione przez osoby zbyt młode i obce; 3.) Iż *Medolani* rachujący w łobie ludności około 200. tysięcy mieszkańców, nie mógł na iednymże zgromadzeniu swego wyrazić zdania, 4.) Iż ieli rzeczą potrzebną postawić Lud *Cisalpiński* w stanie zebrania się na zgromadzeniach pierwsiakowych, postanowienia ostateczney towarzylskiej organicy, i Iprawowania zupełney samowładności, Stanowi: Art: I. Czynnosić znoszące i zastępujące różne członki Rad Prawodawczych i Dyr: Wyk: Rządy *Cisalpińskie* ulkutecznieione d. 19. Paźdz: nie będą miały żadnego skutku, i co z nich wypadło, za nieważne iest uznane. — II. Z tego powodu Ambassador Rzpltey *Francuskiej* przy Rzpltey *Cisalpińskiej*, poprzestanie z nią wszelkich swoich związkow. poki rzeczy przed tą epoką trwające, powrocone nie będą. — III. Zgromadzenia pierwsiakowe natychmiast zwołaną zwołane dla naradzenia się nad aktem konstytucyjnym. — IV. Ambassador *Francuzki* i Generał kommanderujący armią *Włoską*, porozumieią się względem ulkutecznienia niniejszego wyroku, który drukowany będzie w ięzyku *Francuzkim* i *Włoskim* i przyklepionym we wszystkich miastach Rzpltey *Cisalpińskiej*. — Zgadza się z Oryginałem — Prezydent Dyr: Wyk: (podpisano) TREILHARD.

Ob. *Rivaud* wydał także do Ludu *Cisalpńskiego* słowną Proklamacyą. — Przybyło tu wiele woysk *Piemontskich*, które podług urzędzenia Generała komendującego, mają być uważane jako woyska *Francuzkie*. General *Jonbert* który najprzód postawił swoią główną kwatery w *Alexandryi*, znalazł się teraz w *Turynie*. — Król zrzekł się Rządu, i mianował 15. osob, którym powierzona jest tymczasowa administracya.

Podług wiadomości od granic przybyłych, między d. 29 Listop. i 4. t. m. zaszło wiele bitew z Iłtryny wojsk *Francuskich* i *Neapolitańskich*.—Okazuje się, iż prawie Iłtryzdo *Francuskie* musiało odnieść znaczne korzyści, gdyż dnia 5 znajdowało się tylko o kilka mil od *Rzymu*.—Ogłoszono tu następujący raport o ostatniej bitwie.

*Genrał Adjutant Szef generalnego Sztabu do mini-
stra wojennego Rzpltey Rzymskiej.*

Ob. Ministrze. Pospieszam uwiadomić cię o znakomitym zwycięstwie przez G. Macdonald odniesionym. Dnia wczorajszego zrana atakowany był od *Neapolitańczyków*. Jego Dywizya składała się z dwóch brygad pod komendą G. brygady *Kellerman* i Lefza brygady *Lagure*. G. brygady *Mathieu* komenderował korpusem odwodowym. Nieprzyjaciele atakowali nas w 5ciu kolumnach. Ich rozmaite korpusy formowały 45 do 50. tysięcy ludzi, a dywizya G. *Macdonald* miała tylko w sobie 6. tysięcy woźników, Skutkiem tej chwałebnej bitwy jest. iż zabrałszy nieprzyjacielowi 23 armat rozmaitego kalibru, 45 wozów prochowych, 4 tysiące karabinów 8 do 900 koni i mułow, wielką liczbę chorągwi, Łzandarow, kasle wojenne, 52 officerow, 2 tysiące niewolników, wszystkie bagaże. Nieprzyjaciele zolałiwa na placu bitwy nader wiele zabitych i rannych, nasza łtrata wynosi tylko 30 ludzi zabitych, a 2. razy tyle rannych. G. *Kellerman* okazał męstwo i talenta wojenne, iakie go we wszystkich zdarzeniach zaszczycały. G. kommanderujący mianował Lefza

złwadronu Ob. *Burè* z 13 regimentu strzelców konnych, który uderzył na nieprzyziaciela o 15 mil od Rzymu, łzełem tegoż regimentu. Wszyscy oficerowie i żołnierze walczyli mężnie. — Dwa bataliony Legii Rzymskiej mężnie się potykały. — Dnia iutrzejszego zapewne ki jeszcze dobre wiadomości doniosę. — *Macdonald* ściga za nieprzyziacielem. — (podpisano) Leopold *Berthier*. — P.S. Bitwa ta odprawiła się d. 14 (4 Grudnia) o 8 mil od Rzymu między *Nepi*, *Monterosi*, i *Baccano*. — Zgadza się z oryginałem. Minister wojenny (podpisano) *Vignolle*. — Gen. *Neapolitański* wzięty w niewola w bitwie pod *Terni*, nazywa się *Saint-Philippe*. Czyniac wżyskie usiłowania na łkupienie swoich żołnierzy, został opasany i wzięty.

z Wenecyi dnia 15. Grudnia.

Kładziemy tu niektóre szczegóły względem zajęcia przez wojsła *Francuskie Piemontu*. Dwoma dniami przed wyjazdem Generała *Joubert* do *Medyolanu*, wielka liczba wojsk *Francuskich* wyruszyła z kraiu *Cisalpinow*. Stanowiący na gruncie *Piemontckim* wzięta nayprzód *Nawarrę*; zamek tego miała po nieciakim oporze, poddał się dnia 7. garnizon złożony z 800. ludzi tak *Piemontczyków* iako i *Szwajcarow*, wzięty był w niewolę, w samey *Nawarrze* utworzono zaraz municipalność, administracyę centralną i mianowano kommissarza Dyrektoryatu Wykonawczego. 600. tysięcy liwrow kontrybucyi nałożono na szlachę i duchowieństwo, a miało 35. tysięcy racyi chleba miało dostarczyć. Ob. *Lezede* mianowany jest kommandantem *Nawarry*. Inne oddziały wojsła były wyłane dla zajęcia miast *Rocca d'Arona*, *Intra*, *Palanza*, *Canobio* i innych miejsc znaczniejszych. *Francoizi* do *Vercelli* weszli bez oporu, zład prosto udali się do *Turynu*. Inna kolumna od 14. tysięcy spiełszy ku *Alexandryi* i *Torinie* dla rozłożenia się w szród kraiu. Przy wejściu wojsk *Francuskich* do *Nawarry*, niektórzy mieszkańcy okazali swoją radość, wołając. *niech żyje Repbta Cisalpińska*; kommandant *Francuski* nakazał im milczenie, mówiąc, *wasze kraj jest przez woynę zdolitym*. Dnia 6. gwardye króla *Sardyńskiego*, które się znajdowały w *Pawii*, zostały zaprowadzone do *Ponte di Gravelone*. Dokąd innych także garnizonow z wielu miejsc się spodziewają. Generał *Joubert* znajduje się w *Turye*, gdzie organizuje rząd nowy. Mowią, że ma bydź złożony kongres w tym mieście.

Od granic Włoskich dnia 12. Grudnia.

Plan ataku *Neapolitańczyków*, miał być ułożony przez G. Mack. Wszakże jeżeli wojska cesarskie nie dopomogą królowi *Neapolitańskiemu*, tedy ten nie będzie w stanie opierania się długo *francuzom* we *Włoszech*. Jedynym do wstrzymania rozlewu krwi środkiem byłoby pośrednictwo *Austrii*, iezeliby przyjętem zostało. — Przed rozpoczęciem kroków nieprzyjacielskich *Francya* z strony swojej żądała, aby król *Neapolitański* zapłacił ile 15. millionow, i armią swoją zredukował do tego stanu iak była przed wojną. — Rzpię *Cisalpina* ma dać dla wojska *Francuzkiego* 10. millionow liwrow. — W *Wattelinie* korpula *Francuzkie* znacznie są wzmocnione. Gen: *Menard* ma dowodzić niemi, wszyscy lękaią się rozszerzenia wojny.

Dalszy ciąg znaczniejszych zdarzeń roku 1798.

May.— Dnia 19. Na mocy ugody z Rządem *Francuzkim* wojska *Neapolitańskie* weszły do *Beneventu*.— D. 20. Nowi Deputowani *Francuzcy* zasiedli w Ciele Prawodawczym.— Flota *Angielska* pod komendą Admirała *Nelson* popłynęła na śródziemne morze.— *Anglicy* bombardowali *Ostendę*, i zruynowali służę w *Schlikens*.— D. 22. Po wyściu Ob: *Francois de Neufchateau*, Ob: *Treillard* załaził miejsce w Dyrektoryacie.— D. 25. Ex-Dyrektor *Francois de Neufchateau* przybył do *Sels* dla traktowania z Hr: de *Cobenzl* ministrem cesarskim.— D. 29. Dyrektoryat Wyk: na publiczny fessy odbierał pożegnanie ministra *Hiszpańskiego del Campo*, i przyjmował jego następcę kawalera *Azara*.

Czerwiec. — Na początku tego miesiąca Kongres A-
merykański zakazał wszelkich związków między Półno-
cią Ameryką i osadami Francuzkami. — D. 5. odprawi-
ła się uroczystość homagiarna w Krolewcu. — D. 6. Za-
kończyły się konferencye w Sels. — D. 12. Woyska Fran-
cuzkie zdobyły wyspę Malte. — Nagła odmiana magistra-
tur w rządzie Batawskim. — Ob: Jean Debrie minister
pełnomocny Francuzki przybył do Raftad. — D. 17. Flota
Angielska admirała Nelson z 12. okrętów liniowych ,
8. fregat i 6. łtakow złożona, fanała przed Neapolem. —
D. 19. Flota Francuzka wypłynęła z Malty. Teżo dnia
wyjechał W. Miltiz. — D. 20. Ambassador Rzpltey Fran-
cuzkiej Ob. Sieyes przybył do Berlina. — Pięć okrętów
liniowych Rosyjskich i jedna fregata pod komendą Vi-
ce admirała Makarow, fanały przed Kopenhagą. — D.
26. Rozruchy Piemontskie zakończyły się oddaniem wy-
łkom Francuzkim Cytadelli Turryńskiej. — W tym i w
następującym miesiącu zaburzenia w Irlandyi do nawi-
zszego doszły kresu.

Lipiec.—Dnia 1. *Buonaparte* wylądował z wojskiem francuzkim do *Alexandryi*.—D. 7. Kongres *Amerykański* zerwał traktaty z *Francją*.—D. 9. Druga eskadra *Rosyjska* z 6. okretow liniowych złożona pod komendą admirała *Kruze* śfanela przed *Kopenhagą*.—D. 25 Flota admirała *Nelson* wypłynęła z *Sycylii*.—Na końcu tego miesiączki zakończone zostały podburzanie w państwie *Rzymskim* rozruchy. (Reszta poym.)

O B W I E S Z C Z E N I A.

Postanowiwszy Król Jmóść Prułki, P. N. Nayłaskaw; mocą rozkazu gabinetowego pod d. 24 p.m. że opłatę importową; na prowadzaną lurową bawełnę włożoną w kwocie 50. procent; znowu powtórnie ma być uchyloną, oraz, iż zakaz wywożenia bawełny krajowej ieszcze na dal, aż do innego w tey mierze rozporządzenia ma zostać w swej mocy, takowy wyrok i rozkaz J. K. Mci ogłasza się więc dla publiczney prześfregi i wiadomości.— Dan w Warsza: d. 21. Grud: 1798. Roku.

J. K. Mci Prus Południowych Woienno-Ekonomiczna Kamera.

Chcąc aby Publiczność w dostaniu papieru stemplowanego i kart tak w mieście Warszawie, iako i przedmieściu Praskim wielką znalazła łatwość, oraz aby Kasy Królewskie miały potrzebne bezpieczeństwo, postanowiono zofiało, iż sprzedaż onych ma być wolną pod pewnemi warunkami; wprzód jednak nim przepiły takowe zofiana ogłoszone, podaje się tymczasem do wiadomości powszechnej, iż znalazł można następujące gatunki papieru stemplowanego. — a) Arkusz po 80. Talarów. 50. T. 48. T. 24. T. 20. T. 18. T. 12. T. 10. T. 6. T. 5. T. 4. T. 2. T. 12. dobrych grozły, 2. T. 12. d. gr. 2. T. 1. T. 12. d. gr. 1. T. 8. d. gr. 1. T. 20. d. gr. 18. d. gr. 16. d. gr. 12. d. gr. 10. d. gr. 9. d. gr. 8. d. gr. 6. d. gr. 5. d. gr. 5. d. gr. 2. d. gr. 1. półd. gr. 1. d. gr. 6. fen: 4. fen: — b.) Plenipotencye stemplowane po 10. 10. d. gr. 8. d. gr. — c.) Karty stemplowane, tali kart tarokowych w miedzi rżniętych 1. T. 8. d. gr. ditto 1. T. ditto 16. d. gr. Francuzkich ditto 12. d. gr. 10. d. gr. 8. d. gr. Niemieckich 12. d. gr. 10. d. gr. 8. d. gr. 4. d. gr. 2. d. gr. Co się zaś tyczy używania papieru i plenipotencyi, takowe oznaczone zofiało w Edykie Stemplowym pod d. 15. Maja 1766. i w Patencie względem zachowania przepisów Edyktem uczynionych. Przedaż takowa praktykowała się dotąd w Warszawie i Przedzie przez kupców szczególnych do tego przyzyciłych; a nadgródza dwóch procentów była im za to ofiższona. Z tym wylżyżkiem iest wolą Kamery J. K. Mci Pruls Południowych Wojenno-Ekonomiczney niżej podpisaney, aby od dary niniejszego obwieśczenia handel takowych materyałów stemplowych w Mieście Warszawie i przedmieściu Praskim (iako się wyżey namieñiło) był wolnym, a bawiający się też przadażą zylżywali 4. procent remuneraćy. Kto ma ochotę brać ryczałtem materyały, może onych dostać ze składu głównego dla Miasta Warszawy przeznaczonego za 4. procent Rabbatu. Skład ten znayduie się teraz w Pałacu Kollegiów Kraiowych; należy się pytać od Kasyera Stemplowego i Konsyliarza Kommissiyy Hofmana: gdzie negocyać o takowy materyał zrobić można w lecie od godziny 9mej, a w zimie od godziny 9tej do południa. Aby jednak Kasyer tenże, drobnotłokom oddaia tego nie był zaradnionym, fiano się oraz, że ten tylko, który w znaczney kwocie, a najmniej za 50. Talarów Złacunku, żadać będzie tychże materyałów, i takowe w gotównie monetą grubą zapłaci, do ryczałtowego onych kupna przypuszczonym zofiać. Gdyby zaś kto życzyl ciągle znaczniejszy u siebie skład utrzymywać, i dopełniać go zawsze przez zakupowanie świeżych materyałów gotówną, w takim razie Kamera J. K. Mci iest skłonna nawer i na to zezwolić, iednak żeczgnie za kaucyą bezpieczną na dobra Ziemskie, lub domy murowane zapisać się powinna, akwotę materyałów na skład branych odpowiadającą. W przypadku, gdyby ktokolwiek z kupujących materyały stemplowe na procent, lub biorący one na kaucyą, nie mógł ich sprzedać, takowe przyzię będą na powrót przez geneały składu stemplowy, pieniądze zaś za nie dane, za potrąceniem 4ch procentów akkordowanych natychmiast zwrócone sołdają. Samo się iednak przez się rozumie, że Materyały te zwrócić się mające, powinny byćż czyte i w tym fianie w iakim były dane na sprzedaż. Bydżż cyle, że przy takowym urzędzeniu, fzczegulnie gatunki papieru lub kart znaydować się nie będą. u Kupców za gotowe pieniądze składy utrzymujących, a iednak żądane bydżż mogą przez kogo, aby wio nkt żądnych w iey mierze nie miał trudności, Kamera J. K. Mci wydać każdemu znaczny skład materyałów takowych P. Tempelhoff Kapitanowi i Kasyerowi Prowincjonalnemu Cła, nie daleko rezydencyi Kamery na koworze celney w tych famych zabudowanireli mieszkaiaćemu, gdzie był dawniuy skład Polski Papieru stemplowanego. Tym fposobem zawsze będzie można takowemu zaradzić niedołatkwowi. Zreszła Kamera J. K. Mci nie mogła nie dostrzedż, że żydzi obfobliwie Papier i Karty stemplowane wyższą ceną przedaią, niż lią stemplowane. Takowe bezprawie zakazuje się pod karą 6ciu Talarów za każdą kontrawencyą ściągnać się mającą. Ten zaś kto będzie w fianie dowość i wiaćnić takowe przepieftwo, oprócz zamilenia iego nazwiska, iezeli tego żada, połowę kwoty za karę wyznaczoną pożyczka. Dan w Warszawie dnia 12. Grudnia 1798:—

*J. K. Mci Prufs Południowych Woienno-Ekonomi-
czna Kamera.*

DONESIENIA.

Na fundamentcie powtornej rezolucyj **Nayiaśnieyszey** Kommissij Bankowey dnia 15. Miesiaca Padszernika roku bieżącego 1798. wyszley, Administratrya Malszy JW. Prota Potockiego uwiadoma Publicznosc, iż Licytacya Żegarka z łańcuchkiem brylantami imedalion brylantami kameryzowanych na dniu 30. Stycznia w Roku następującym 1799. przypadać w Pałacu Teatrowskim przy Ulicy Miodowey na pierwszym pięttrze w Izbie Deputacyi Malszy JW. Prota Potockiego po obiedzie o godzinie 3. zaczynac się będzie, i takowe efekta naywięcey dlaćnamu za gotowe pieniadze w złocie ważnym obrączkowym za poprzedzającą approbacyą N. K. B. sprzedanem i zofnają. Dan w Warszawie 25. Miesiaca Padszernika Roku 1798.

Pewny Obywatel życzący sobie kupić dobra ziemskie dziedzictwo niezawodne mające w odległości nądydalej mil 12. od miasta Warszawy, za sumę do złt: Pol: 200.000. wynoszącą, a to za gotowe pieniądze żąda się, ktoaby więc miał iakowe dobro do sprzedania, lub zastawia, aby się raczył nadgłośić do JP. Jana Bielnickiego mieszkającego tu w Warszawie na kołńskim targu, w kamienicy Nro: 1067,

Magazyn gospodarki pod Nrem 3041. na Szolcu fy-
tuowany po ś.p. Królu Jmci Stanisławie Augustu pozofy-
b, kalkiem lub częściami, tudzież Młyn Hydrauliczny
zwany, są do niaćcia. Ktoby sobie życzył takowe niać,
ma się udać po dalszą informacją do JP. Tokarskiego In-
tendenta w Łazienkach mieszkającego.